

Указ о проглашењу Закона о потврђивању Конвенције о биолошкој разноврсности

Проглашава се Закон о потврђивању Конвенције о биолошкој разноврсности, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 5. новембра 2001. године и на седници Већа република од 25. октобра 2001. године.

ПР бр. 99

5. новембра 2001. године

Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др Војислав Коштуница, с.р.

Закон о проглашењу Закона о потврђивању Конвенције о биолошкој разноврсности

Закон је објављен у "Службеном листу СРЈ - Међународни уговори", бр. 11/2001 од
9.11.2001. године.

Члан 1.

Потврђује се Конвенција о биолошкој разноврсности сачињена 5. јуна 1992. године у Рио де Жанеиру, у оригиналу на арапском, кинеском, енглеском, француском, руском и шпанском језику.

Члан 2.

Текст Конвенције у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

К О Н В Е Н Ц И Ј А О Б И О Л О Ш К О Ј Р А З Н О

УВОД

Стране уговорнице,

Свесне стварне вредности биолошке разноврсности и еколошких, генетичких, друштвених, научних, образовних, културних, рекреативних и естетских вредности биолошке разноврсности и њених компоненти,

Такође свесне важности биолошке разноврсности за еволуцију и одржавање живих система који омогућавају функционисање биосфере,

Потврђујући да је очување биолошке разноврсности заједничка брига човечанства,

Поново потврђујући да државе имају суверена права на сопствене биолошке ресурсе,

Такође потврђујући да су државе одговорне за очување своје биолошке разноврсности и коришћење сопствених биолошких ресурса на одржив начин,

Забринуте због чињенице да се биолошка разноврсност значајно смањује због одређених људских активности,

Свесне општег недостатка информација и знања о биолошкој разноврсности и хитној потреби за развијање научних, техничких и институционалних капацитета како би се обезбедило стицање основног знања на основу кога би се планирале и примењивале одговарајуће мере,

Констатујући да је од виталне важности предвидети, спречавати и сузбијати узроке значајног смањења или губитка биолошке разноврсности на самом извору,

Такође констатујући да када постоји претња значајног смањења или губитка биолошке разноврсности, недостатак потпуних научних чињеница не сме се користити као разлог за одлагање мера усмерених на избегавање или смањење такве претње,

Даље констатујући да је основна потреба у очувању биолошке разноврсности *in-situ* очување екосистема и природних станишта и одржавање и обнова за живот способних популација врста у њиховој природној средини,

Даље констатујући да *ex-situ* мере, превасходно у држави из које врсте воде порекло, такође имају важну улогу,

Уважавајући велику и традиционалну зависност од биолошких ресурса, многих староседелачких и локалних заједница које се држе традиционалног начина живота и чињеницу да је пожељно праведно делити користи које проистичу из коришћења традиционалног знања, иновација и пракси које се односе на очување биолошке разноврсности и одрживог коришћења њених компоненти,

Такође уважавајући виталну улогу коју играју жене у очувању и одрживом коришћењу биолошке разноврсности и потврђујући потребу пуног учешћа жена на свим нивоима креирања политике и примене очувања биолошке разноврсности.

Наглашавајући важност и потребу унапређења међународне, регионалне и глобалне сарадње између држава и међувладиних организација и невладиног сектора, ради очувања биолошке разноврсности и одрживог коришћења њених компоненти,

Уважавајући да се може очекивати да обезбеђење нових и додатних финансијских средстава и одговарајућег приступа релевантним технологијама доведе до суштинских промена када је реч о способности света да решава питање губитка биолошке разноврсности,

Даље уважавајући да су потребни посебни напори како би се задовољиле потребе земаља у развоју укључујући и обезбеђење нових и додатних финансијских средстава и одговарајућег приступа релевантним технологијама,

Констатујући у овом погледу посебне услове најмање развијених земаља и малих острвских држава,

Уважавајући да су потребна значајна улагања за очување биолошке разноврсности да се очекује широк спектар еколошких, економских и социјалних користи од ових улагања,

Уважавајући да су економски и социјални развој и отклањање сиромаштва први и најважнији приоритети земаља у развоју,

Свесне да је очување и одрживо коришћење биолошке разноврсности од изузетне важности за задовољавање прехранбених, здравствених и других потреба растуће светске популације, због чега је од виталне важности приступ генетичким ресурсима и технологијама и њихово заједничко коришћење,

Констатујући да ће у крајњој линији очување и одрживо коришћење биолошке разноврсности ојачати пријатељске односе међу државама и допринети глобалном миру,

Желећи да повећају и допуне постојеће међународне аранжмане за очување биолошке разноврсности и одрживог коришћења њених компоненти и

Одлучне да очувају и на одржив начин користе биолошку разноврсност у корист садашњих и будућих генерација,

Договориле су се како следи:

Члан 1.

ЦИЉЕВИ

Циљеви ове конвенције, које треба остваривати у складу са њеним одредбама, су очување биолошке разноврсности, одрживо

коришћење њених компоненти и поштена и праведна подела користи које проистичу из коришћења генетичких ресурса, између осталог одговарајућим приступом генетичким ресурсима и одговарајућим трансфером релевантних технологија, узимајући у обзир сва права на ове ресурсе и технологије, и одговарајућим финансирањем.

Члан 2.

КОРИШЋЕЊЕ ТЕРМИНА

У смислу ове конвенције термин:

"Биолошка разноврсност" значи разноврсност живих организама у свим оквирима укључујући, између осталог сувоземне, морске и друге водене екосистеме и еколошке комплексе чији су део; ово укључује разноврсност у оквиру врсте, између врста и између екосистема.

"Биолошки ресурси" укључује генетичке ресурсе, организме и њихове делове, популације или било које друге биотичке компоненте екосистема са стварном или потенцијалном наменом или коришћу за човечанство.

"Биотехнологија" означава сваку технолошку примену која користи биолошке системе, живе организме или њихове деривате, како би се направиле или изменили производи или процеси за специфичне намене.

"Земља порекла генетичких ресурса" означава земљу која поседује ове генетичке ресурсе у *in-situ* условима.

"Земља која обезбеђује генетичке ресурсе" означава државу која испоручује генетичке ресурсе прикупљене из *in-situ* извора, укључујући популације како дивљих тако и припитомљених врста, или из *ex-situ* извора који могу или не морају потицати из те државе.

"Припитомљене или гајене врсте" означава врсте код којих је човек утицао на еволуциони процес како би задовољио своје потребе.

"Екосистем" означава динамички комплекс заједнице биљака, животиња, микроорганизама и њихову неживу околину, који међусобно делују као једна еколошка целина.

"*Ex situ* очување" означава очување компонената биолошке разноврсности изван њихових природних станишта.

"Генетички материјал" означава било који материјал биљног, животињског, микробијалног или другог порекла који садржи функционалне јединице наслеђа.

"Генетички ресурси" означава генетички материјал од стварне или потенцијалне вредности.

"Станиште" означава место или тип средине у коме организм или популација природно живи.

"*In-situ* услови" означава услове где генетички ресурси постоје у оквиру екосистема и природних станишта и, у случају припитомљених или гајених врста, у окружењу где су развили своја препознатљива и карактеристична својства.

"*In-situ* очување" означава очување екосистема и природних станишта, одржавање и обнову популација врста у њиховим природним стаништима и, у случају припитомљених или гајених врста, у средини у којој су развиле своја препознатљива и карактеристична својства.

"Заштићено подручје" означава географски дефинисано подручје које је одређено или контролисано, и којим се управља тако како би се постигли одређени циљеви очувања биолошке разноврсности.

"Регионална економска интегративна организација" значи организацију коју чине суверене државе датог региона, на коју су њене државе чланице пренеле надлежност у погледу питања која регулише ова конвенција и која је прописно овлашћена, у складу са својим унутрашњим поступцима, да потише, ратификује, прихвати, одобри или приступи Конвенцији.

"Одрживо коришћење" значи коришћење компоненти биолошке разноврсности на начин и у обиму који не води дугорочном смањењу биолошке разноврсности, одржавајући на тај начин њен потенцијал ради задовољавања потреба и тежњи садашњих и будућих генерација.

"Технологија" обухвата биотехнологију.

Члан 3.

ПРИНЦИП

Државе имају, у складу са Повељом Уједињених нација и принципима међународног права, суверено право да експлоатишу сопствене ресурсе у складу са својим политикама заштите животне средине, и одговорност да осигурају да активности у оквиру њихове јурисдикције или контроле не проузрокују штету по животну средину других држава или области ван граница националне јурисдикције.

Члан 4.

ОБИМ ЈУРИСДИКЦИЈЕ

У складу са правима других држава, осим ако није изричито другачије назначено у овој конвенцији, одредбе ове конвенције се примењују везано за сваку Страну уговорницу:

(а) У случају компоненти биолошке разноврсности, у областима у оквиру њене националне јурисдикције; и

(б) У случају процеса и активности, без обзира где се њихове последице испољавају, које се спроводе у складу са њеном јурисдикцијом или контролом у оквиру области њене националне јурисдикције или ван граница националне јурисдикције.

Члан 5.

САРАДЊА

Свака Страна уговорница ће, уколико је то могуће и одговарајуће, сарађивати непосредно са странама уговорницама или када је то упутно, преко надлежних међународних организација, а у вези са областима изван националне јурисдикције и другим питањима од узајамног интереса, ради очувања и одрживог коришћења биолошке разноврсности.

Члан 6.

ОПШТЕ МЕРЕ ЗА ОЧУВАЊЕ И ОДРЖИВО КОРИШЋЕЊЕ

Свака Страна уговорница ће у складу са њеним посебним условима и способностима:

(а) Развити националне стратегије, планове или програме за очување и одрживо коришћење биолошке разноврсности или за ове сврхе прилагођавати постојеће стратегије, планове или програме који ће између осталог одражавати мере изнете у овој конвенцији које се тичу односне Стране уговорнице; и

(б) Интегрисати у мери у којој је то изводљиво, очување и одрживо коришћење биолошке разноврсности у релевантне секторске или надсекторске планове, програме и политике.

Члан 7.

ИДЕНТИФИКАЦИЈА И ПРАЋЕЊЕ

Свака Страна уговорница ће, колико год је то могуће и како је одговарајуће, нарочито у смислу чл. 8. до 10:

(а) Идентификовати компоненте биолошке разноврсности важне за њено очување и одрживо коришћење, узимајући у обзир индикативни списак категорија изложен у Анексу I;

(б) Узимањем узорака и применом других техника пратити компоненте биолошке разноврсности идентификоване у складу са претходним потпараграфом (а), посвећујући посебну пажњу онима које захтевају неопходне мере заштите и онима које имају

највеће потенцијале за одрживо коришћење;

(ц) Идентификовати процесе и категорије активности које имају или вероватно имају значајан негативан утицај на очување и одрживо коришћење биолошке разноврсности, и пратити њихове ефекте путем узимања узорака и других техника; и

(д) Подржавати и организовати било којим механизмима сакупљање података који произлазе из идентификације и праћења, у складу са претходним тачкама (а), (б) и (ц).

Члан 8.

"IN-SITU" ОЧУВАЊЕ

У мери у којој је то могуће и одговарајуће, свака Страна уговорница ће:

(а) Успоставити систем заштићених подручја или подручја у којима је потребно предузети посебне мере како би се очувала биолошка разноврсност;

(б) Развијати, где је потребно, смернице за избор, установљивање и управљање заштићеним подручјима или подручјима у којима је потребно предузети посебне мере за очување биолошке разноврсности;

(ц) Регулисати или управљати биолошким ресурсима важним за очување биолошке разноврсности било у оквиру или изван заштићених подручја, у циљу њиховог очувања и одрживог коришћења;

(д) Унапређивати заштиту екосистема, природних станишта и одржање популација врста у природној средини;

(е) Унапређивати еколошки здрав и одржив развој животне средине у зонама које се налазе уз заштићена подручја у циљу постепеног очувања њихове заштите;

(ф) Рехабилитовати и обновити деградирани екосистеми и унапређивати опоравак угрожених врста, између осталог разрадом и спровођењем планова и других стратегија управљања;

(г) Утврдити или одржавати начине за регулисање, управљање или контролу ризика везаних за коришћење и испуштање (у животну средину) живих модификованих организама који су резултат биотехнологије и који ће вероватно имати негативне еколошке последице које би могле утицати на очување и одрживо коришћење биолошке разноврсности, такође узимајући у обзир ризике по људско здравље;

(х) Спречавати уношење, контролисати или искорењивати оне стране врсте које угрожавају природне екосистеме, станишта или (аутоктоне) врсте;

(и) Покушати да обезбеди услове потребне за усаглашавање садашњег коришћења и очувања биолошке разноврсности и одрживог коришћења њених компоненти;

(ј) У складу са својим националним законодавством, државе уговорнице ће поштовати, чувати и одржавати знање, иновације и праксе староседелачких и локалних заједница које се држе традиционалног начина живљења важног за очување и одрживо коришћење биолошке разноврсности и унапређивати њихову ширу примену уз одобрење и укључење оних који поседују такво знање, иновације и праксе и подстаћи праведну поделу користи које проистичу из коришћења таквог знања, иновација и пракси;

(к) Развити или одржавати потребно законодавство и/или друге регулаторне одредбе за заштиту угрожених врста и популација;

(л) Када се значајан негативан утицај на биолошку разноврсност утврди у складу са чланом 7, Страна уговорница ће регулисати или управљати релевантним процесима и категоријама активности; и

(м) Сарађивати у обезбеђивању финансијске и друге подршке за *in-situ* очување наведено у тачкама (а) до (л) овог члана, нарочито за земље у развоју.

Члан 9.

EX-SITU ОЧУВАЊЕ

Свака Страна уговорница ће, колико год је то могуће и како је одговарајуће, и пре свега у циљу допуне *in-situ* мера:

(а) Усвојити мере за *ex-situ* очување компоненти биолошке разноврсности, првенствено у земљи порекла таквих компоненти;

(б) Установљавати и одржавати капацитете за *ex-situ* очување и истраживање биљака, животиња и микроорганизама превасходно у земљи порекла генетичких ресурса;

(ц) Усвајати мере за опоравак и ревитализацију угрожених врста и за поновно насељавање у њихова природна станишта под одговарајућим условима;

(д) Регулисати и управљати сакупљањем биолошких ресурса из природних станишта ради *ex-situ* очувања, како се не би угрозили екосистеми и *in-situ* популације врста, осим када се захтевају специјалне привремене *ex-situ* мере у складу са тачком (ц) овог члана; и

(е) Сарађивати у обезбеђивању финансијске и друге подршке за *ex-situ* очување наведено у тачкама (а) до (д) овог члана, и у утврђивању и одржавању услова *ex-situ* очувања у земљама у развоју.

Члан 10.

ОДРЖИВО КОРИШЋЕЊЕ КОМПОНЕНТИ БИОЛОШКЕ РАЗНОВРСНОСТИ

Свака Страна уговорница ће у мери у којој је то могуће и одговарајуће:

(а) Интегрисати разматрање очувања и одрживог коришћења биолошких ресурса у доношење националних одлука;

(б) Усвајати мере које се односе на коришћење биолошких ресурса како би се избегли и на минимум sveli негативни утицаји на биолошку разноврсност;

(ц) Штити и подстицати обичајно коришћење биолошких ресурса у складу са традиционалним културним праксама које су сагласне захтевима одрживог коришћења;

(д) Подржавати локалне популације како би се развиле и спровеле корективне акције у деградираним областима где је биолошка разноврсност смањена;

(е) Подстицати сарадњу између владиних органа и приватног сектора у разради метода одрживог коришћења биолошких ресурса.

Члан 11.

ПОДСТИЦАЈНЕ МЕРЕ

Свака Страна уговорница ће, у мери у којој је то могуће и како је прикладно, усвојити економски и друштвено одговарајуће мере које ће служити као подстицај очувању и одрживом коришћењу компоненти биолошке разноврсности.

Члан 12.

ИСТРАЖИВАЊЕ И ОБУКА

Стране уговорнице ће, узимајући у обзир посебне потребе земаља у развоју:

(а) Установити и одржавати програме за научно и техничко образовање и обуку на пољу мера за идентификацију, очување и одрживо коришћење биолошке разноврсности и њених компоненти, и обезбедити подршку за такво образовање и обуку ради посебних потреба земаља у развоју;

(б) Унапређивати и подстицати истраживање које доприноси очувању у одрживом коришћењу биолошке разноврсности, нарочито у земљама у развоју, између осталог, у складу са одлукама Конференције страна донетих према препорукама Помоћног тела за научно, техничко и технолошко саветовање; и

(ц) У складу са одредбама чл. 16, 18. и 20, унапређивати и сарађивати у коришћењу научних иновација у истраживању биолошке

разноврсности на пољу развоја метода за очување и одрживо коришћење биолошких ресурса.

Члан 13.

ЈАВНО ОБРАЗОВАЊЕ И СВЕСТ

Стране уговорнице ће:

- (а) Унапређивати и подстицати разумевање важности очувања биолошке разноврсности и мера које су за то потребне као и одговарајућу популаризацију путем медија, и укључење ових питања у образовне програме; и
- (б) Сарађивати, како је одговарајуће, са другим државама и међународним организацијама у развијању образовних програма и програма за јавну свест, у погледу очувања и одрживог коришћења биолошке разноврсности.

Члан 14.

ПРОЦЕНА УТИЦАЈА И СВОЂЕЊЕ НЕГАТИВНИХ УТИЦАЈА НА МИНИМУМ

1. Свака Страна уговорница ће у мери у којој је то изводљиво и одговарајуће:

(а) Уводити одговарајуће процедуре које захтевају процену утицаја на животну средину услед предложених пројеката који ће вероватно имати знатне негативне ефекте на биолошку разноврсност у циљу избегавања или свођења на минимум таквих ефеката, и где је прикладно, дозвољавања учешћа јавности у таквим поступцима;

(б) Уводити одговарајуће арањмане како би се обезбедило вођење рачуна о последицама по животну средину програма и политика за које је вероватно да ће имати знатне негативне утицаје на биолошку разноврсност.

(ц) Унапређивати на бази реципроцитета, одговарајуће обавештавање, размену информација и консултовање о активностима, у њиховој јурисдикцији или контроли, за које је вероватно да ће имати знатне негативне ефекте за биолошку разноврсност других држава или области ван границе националне јурисдикције, подстицањем закључивања билатералних, регионалних или мултилатералних споразума;

(д) У случају непосредне или тешке опасности или штете која потиче из њене јурисдикције или контроле по биолошку разноврсност у области под јурисдикцијом других држава или областима изван граница националне јурисдикције, одмах обавестити потенцијално угрожену државу о таквој опасности или штети, као и покренути акцију за спречавање или умањење такве опасности или штете; и

(е) Унапређивати националне споразуме за хитно реаговање на активности или догађаје, било да су изазвани природно или на други начин, који представљају озбиљну и блиску опасност за биолошку разноврсност и подстицати међународну сарадњу како би се унапредили такви напори и, где је одговарајуће и како су се договориле државе или регионалне економске интегративне организације о којима је реч, како би се утврдили заједнички планови за ванредне ситуације.

2. Конференција Страна ће испитати, на основу студија које ће бити разрађене, питање одговорности и надокнаде, укључујући обнављање и компензацију, за штету по биолошку разноврсност, осим када је таква одговорност чисто унутрашња ствар.

Члан 15.

ПРИСТУП ГЕНЕТИЧКИМ РЕСУРСИМА

1. Уважавајући суверена права држава над њиховим националним природним ресурсима, овлашћење за утврђивање приступа генетичким ресурсима има национална влада и подлеже националном законодавству.

2. Свака Страна уговорница ће настојати да створи услове за олакшавање приступа генетичким ресурсима за намене које су еколошки здраве по животну средину од стране других Страна уговорница и да не намеће ограничења која су супротна циљевима ове конвенције.

3. У смислу ове конвенције, генетички ресурси које испоручује Страна уговорница како је наведено у овом члану и чл. 16. и 19, су само они које испоручују Стране уговорнице које су земље порекла таквих ресурса или стране које су стекле генетичке ресурсе у складу са овом конвенцијом.

4. Тамо где је одобрен, приступ ће бити оствариван под узајамно договореним условима и подложно одредбама овог члана.

5. Приступ генетичким ресурсима подлегаће претходно аргументованом одобрењу Стране уговорнице која испоручује такве ресурсе, осим ако та Страна другачије не одреди.

6. Свака Страна уговорница ће настојати да развије и спроведе научно истраживање на основу генетичких ресурса које испоручују друге стране уговорнице уз пуно учешће и тамо где је то могуће код тих страна уговорница.

7. Свака Страна уговорница ће донети законске, административне или политичке мере како је одговарајуће, и у складу са чл. 16. и 19. и, где је потребно, путем финансијског механизма утврђеног чл. 20. и 21. у циљу поделе на поштен и праведан начин резултата истраживања и развоја и користи које проистичу из комерцијалног и другог коришћења генетичких ресурса са уговореном страном која испоручује такве ресурсе. Таква подела ће се заснивати на међусобно договореним условима.

Члан 16.

ПРИСТУП ТЕХНОЛОГИЈИ И ТРАНСФЕР ТЕХНОЛОГИЈЕ

1. Свака Страна уговорница ће, уважавајући да технологија укључује биотехнологију и да су и приступ и трансфер технологија између страна уговорница суштински елементи за остваривање циљева ове конвенције, преузети обавезе подложно одредбама овог члана да обезбеђује и/или олакшава трансфер и приступ другим странама уговорницама, технологијама које су релевантне за очување и одрживо коришћење биолошке разноврсности или коришћење генетичких ресурса а не изазивају значајније штете животnoj средини.

2. Приступ технологији и трансфер технологије назначени у ставу 1. овог члана, земљама у развоју, обезбедиће се и/или олакшати под поштеним и најповољнијим условима, укључујући концесијске и преференцијалне услове када се постигне међусобни договор, и, где је неопходно у складу са финансијским механизмом утврђен чл. 20. и 21. У случају технологије која подлеже патентима и другим правима интелектуалне својине, такав приступ и трансфер ће се обезбедити под условима који уважавају и у складу су са одговарајућом и делотворном заштитом права интелектуалне својине. Примена овог параграфа ће бити у складу са ст. 3, 4. и 5. овог члана.

3. Свака Страна уговорница ће донети одговарајуће законске, административне или политичке мере, како би се странама уговорницама, нарочито земљама у развоју, које испоручују генетичке ресурсе, осигурао приступ и трансфер технологије која користи ове ресурсе, под међусобно договореним условима, укључујући технологију заштићену патентима и другим правима интелектуалне својине, где је неопходно, кроз одредбе чл. 20. и 21. и у складу са међународним правом и ст. 4. и 5. овог члана.

4. Свака Страна уговорница ће предузети одговарајуће законодавне, административне и мере политике, како би приватном сектору олакшала приступ, заједнички развој и трансфер технологије поменути у ставу 1. овог члана, како у корист владиних институција тако и приватног сектора земаља у развоју, и у том погледу ће се придржавати обавеза садржаних у ст. 1, 2. и 3. овог члана.

5. Стране уговорнице, уважавајући патентна и друга права интелектуалне својине која могу имати утицаја на примену ове конвенције, сарађиваће у овом погледу подложно националним законима и међународном праву, а како би обезбедиле да та права подржавају циљеве ове конвенције и нису им супротна.

Члан 17.

РАЗМЕНА ИНФОРМАЦИЈА

1. Стране уговорнице ће олакшати размену информација, из свих јавно расположивих извора везано за очување и одрживо коришћење биолошке разноврсности, узимајући у обзир посебне потребе земаља у развоју.

2. Таква размена информација укључиваће размену резултата техничког, научног и друштвено-економског истраживања, као и информације о обуци и програмима прегледа, специјализованих знања, својствених и традиционалних знања као таквих и у комбинацији са технологијама поменутих у члану 16. став 1. Она ће такође, где је то изводљиво, укључивати повратак информација у земљу извора информација.

Члан 18.

ТЕХНИЧКА И НАУЧНА САРАДЊА

1. Стране уговорнице ће унапређивати међународну техничку и научну сарадњу на пољу очувања и одрживог коришћења биолошке разноврсности, где је неопходно, кроз одговарајуће међународне и националне институције.

2. Свака Страна уговорница ће унапређивати техничку и научну сарадњу са другим странама уговорницама, нарочито са земаљама у развоју, у примени ове Конвенције, између осталог кроз развој и примену националних политика. У унапређењу такве сарадње, треба посветити посебну пажњу развоју и јачању националних могућности, путем развоја људских ресурса и изградње институција.

3. Конференција страна ће на свом првом састанку одредити како да утврди механизам *clearing-house* ради унапређивања и олакшања техничке и научне сарадње.

4. Стране уговорнице ће, у складу са националним законима и политикама, подстицати и развијати методе сарадње ради развоја и коришћења технологија, укључујући локалне и традиционалне технологије, у складу са циљевима ове конвенције. У циљу овога, стране уговорнице ће такође унапређивати сарадњу у обуци особља и размени стручњака.

5. Стране уговорнице ће, у складу са међусобним споразумима, унапређивати заједничке програме истраживања и заједничка улагања ради развоја технологија везаних за циљеве ове конвенције.

Члан 19.

ПОСТУПАЊЕ СА БИОТЕХНОЛОГИЈОМ И РАСПОДЕЛА КОРИСТИ КОЈЕ ИЗ ЊЕ ПРОИСТИЧУ

1. Свака Страна уговорница ће донети одговарајуће законске, административне или политичке мере, како би обезбедила делотворно учешће у биотехнолошком истраживању оних Страна уговорница а нарочито земаља у развоју које обезбеђују генетичке ресурсе за такво истраживање, и где је изводљиво у таквим Странама уговорницама.

2. Свака Страна уговорница ће донети све изводљиве мере ради унапређивања и побољшања приоритетног приступа на поштеној и праведној основи странама уговорницама, нарочито земаљама у развоју, резултатима и користима које проистичу из биотехнологија заснованих на генетичким ресурсима које обезбеђују ове стране уговорнице. Такав приступ ће се заснивати на међусобно договореним условима.

3. Стране уговорнице ће размотрити потребу и модалитете протокола који би укључивао одговарајуће поступке, укључујући посебно споразум о претходном обавештавању, на пољу безбедног трансфера, руковања и коришћења било ког живог модификованог организма, који је резултат биотехнологије и који може имати негативан утицај на очување и одрживо коришћење биолошке разноврсности.

4. Свака Страна уговорница ће, директно или захтевајући то од било ког физичког или правног лица под својом јурисдикцијом које испоручује организме назначене у ставу 3. овог члана, обезбедити све расположиве информације о прописима за коришћење и безбедност које захтева та Страна уговорница у руковању таквим организмима, као и све расположиве информације о потенцијалном негативном утицају специфичних организама о којима је реч, који се тичу Стране уговорнице у коју ти организми треба да се унесу.

Члан 20.

ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА

1. Свака Страна уговорница ће предузети мере да обезбеди, у складу са својим могућностима, финансијску подршку и подстицаје у односу на оне активности које имају за сврху да остваре циљеве ове конвенције у складу са својим националним плановима, приоритетима и програмима.

2. Стране - развијене земље обезбедиће нова и додатна финансијска средства како би омогућиле Странама - земаљама у развоју да у потпуности покрију пуне договорене додатне трошкове због примене мера којима испуњавају обавезе ове конвенције, и да имају користи од њених одредаба, при чему су дотични трошкови договорени између Стране - земље у развоју и институционалне структуре наведене у члану 21. у складу са политичким, стратешким, програмским приоритетима и критеријумима о погодности и индикативним списком додатних трошкова које је утврдила Конвенција страна уговорница. Друге Стране, укључујући земље које су у процесу преласка на тржишну економију, могу добровољно да преузму обавезе Страна - развијених земаља. У смислу овог члана, Конференција Страна ће на свом првом састанку утврдити списак страна - развијених земаља и других Страна уговорница које добровољно преузимају обавезе страна - развијених земаља. Конференција Страна уговорница ће периодично разматрати и уколико је неопходно допунити списак. Такође ће бити подстицани доприноси из других земаља и извора на добровољној основи. При извршењу ових преузетих обавеза узете се у обзир потреба за тачношћу, предвидљивошћу и правовременим приливом средстава и важност подела терета међу Странама уговорницама које тај допринос дају и које су на списку.

3. Стране - развијене земље такође могу да обезбеде, а Стране - земље у развоју располажу, финансијским средствима везаним за примену ове конвенције кроз билатералне, регионалне и друге мултилатералне канале.

4. Мера у којој ће Стране - земље у развоју делотворно примењивати своје обавезе у складу са овом конвенцијом зависиће од ефикасне примене обавеза страна - развијених земаља у складу са овом конвенцијом у вези са финансијским средствима и трансфером технологије, при чему ће се у потпуности узимати у обзир чињеница да су економски и социјални развој и отклањање сиромаштва први и најважнији приоритети страна - земаља у развоју.

5. Стране ће у потпуности узети у обзир и посебну ситуацију најмање развијених земаља у својим акцијама у погледу финансирања и трансфера технологије.

6. Стране уговорнице ће такође узети у разматрање специјалне услове који проистичу из дистрибуције, локације и зависности од биолошке разноврсности у оквиру Страна - развијених земаља нарочито малих острвских Страна уговорница.

7. Такође ће се узети у разматрање посебна ситуација земаља у развоју, укључујући и оне које су еколошки најрањивије, као што су земље са сушним и полусушним зонама, обалским и планинским областима.

Члан 21.

ФИНАНСИЈСКИ МЕХАНИЗАМ

1. Постојаће механизам за обезбеђивање финансијских средстава Странама - земаљама у развоју, у сврхе ове конвенције, било на бесповратној или концесионој основи. Најважнији елементи овог механизма описани су у овом члану. Механизам ће функционисати у складу са овлашћењем и руковођењем Конференције Страна којој ће бити и одговоран, у сврхе ове Конвенције. Операције овог механизма спроводиће се на основу институционалне структуре како може одлучити Конференција Страна на свом првом састанку. У сврхе ове конвенције, Конференција Страна ће утврдити политичке, стратегијске, програмске приоритете и критеријуме о погодности у вези са приступом и коришћењем таквих средстава. Доприноси ће бити такви да узму у обзир потребу за предвидљивошћу, тачношћу и правовременим приливом средстава поменутих у члану 20. у складу са потребном количином средстава о чему ће периодично одлучивати Конференција Страна и важношћу поделе терета између Страна уговорница које дају

допринос и које су обухваћене списком поменутих у члану 20. став 2. Добровољне доприносе такође могу давати Стране - развијене земље и друге земље извора. Овај механизам ће функционисати у оквиру демократског и транспарентног система вођења.

2. У складу са циљевима ове конвенције, Конференција Страна ће на свом првом састанку утврдити политичке, стратегијске и програмске приоритете, као и детаљне критеријуме и смернице за погодност за приступ и коришћење финансијских средстава, укључујући праћења и оцењивање таквог коришћења на редовној основи. Конференција Страна ће одлучити о аранжманима на основу којих ће се применити став 1. овог члана после консултација са институционалном структуром којој је поверено функционисање финансијског механизма.

3. Конференција Страна ће размотрити делотворност механизма утврђеног у складу са овим чланом, и укључујући критеријуме и смернице наведене у ставу 2. овог члана, на мање од две године по ступању на снагу ове конвенције, а после тога на редовној основи. На основу таквог разматрања, биће потребна одговарајућа акција за побољшање делотворности механизма уколико је то неопходно.

4. Стране уговорнице ће размотрити јачање постојећих финансијских институција ради обезбеђивања финансијских средстава за очување и одрживо коришћење биолошке разноврсности.

Члан 22.

ОДНОС СА ДРУГИМ МЕЂУНАРОДНИМ КОНВЕНЦИЈАМА

1. Одредбе ове конвенције неће утицати на права и обавезе било које Стране уговорнице које проистичу из било ког постојећег међународног споразума, осим у случају када би спровођење тих права и обавеза проузроковало озбиљну штету или претњу по биолошку разноврсност.

2. Стране уговорнице ће примењивати ову конвенцију у погледу морске средине сходно правима и обавезама држава у складу са Законом мора.

Члан 23.

КОНФЕРЕНЦИЈА СТРАНА УГОВОРНИЦА

1. Овим се успоставља Конференција Страна уговорница. Први састанак Конференције Страна ће сазвати Извршни директор Програма УН за животну средину најкасније годину дана од ступања на снагу ове Конвенције. После тога, редовни састанци Конференције Страна ће се одржати у редовним интервалима које ће утврдити Конференција на свом првом састанку.

2. Ванредни састанци Конференције Страна ће се одржавати у време када то Конференција буде сматрала потребним, или на писмени захтев било које Стране, под условима да у року од шест месеци од добијања обавештења од Секретаријата, добије подршку бар једне трећине Страна.

3. Конференција Страна ће се консензусом сагласити и усвојити свој Пословник као и онај за било које додатно тело које успостави, као и финансијска правила која се односе на финансирање Секретаријата. На сваком редовном састанку, усвојиће буџет за финансијски период до следећег редовног састанка.

4. Конференција Страна ће пратити спровођење ове конвенције, и у том циљу ће:

(а) Утврдити форму и интервале за преношење информација које се достављају у складу са чланом 26. и размотрити такве информације као и извештаје које достављају пратећа тела;

(б) Прегледати научне, техничке и технолошке савете о биолошкој разноврсности обезбеђене у складу са чланом 25;

(ц) Разматраће и усвајати протоколе, како се захтева, у складу са чланом 28;

(д) Разматраће и усвајати амандмане на ову конвенцију и њене анексе, како се захтева, у складу са чл. 29. и 30;

(е) Разматраће амандмане на било који протокол, као и на било које анексе на протокол, и уколико се тако одлучи, препоручити њихово усвајање Странама односног протокола;

(ф) Разматраће и усвајати, како се захтева, у складу са чланом 30, додатне анексе на ову конвенцију;

(г) Оснивати таква помоћна тела, нарочито у циљу обезбеђења научних и техничких савета, која се сматрају неопходним за примену ове конвенције;

(х) Контактираће, преко Секретаријата, извршна тела конвенција која се баве питањима обухваћеним овом конвенцијом у циљу утврђивања одговарајућих облика сарадње са њима;

(и) Разматраће и предузимаће сваку додатну акцију која се може захтевати ради постизања циљева ове конвенције у светлу искустава стечених у њеној примени.

5. Уједињене нације, њене специјализоване агенције и Међународна агенција за атомску енергију, као све државе које нису Стране уговорнице ове конвенције могу бити представљене као посматрачи на састанцима Конференције Страна. Било које друго тело или агенција, било владино или невладино, квалификовано у областима везаним за очување и одрживо коришћење биолошке разноврсности које је обавестило Секретаријат о својој жељи да буде представљено у својству посматрача на састанку Конференције Страна, може бити примљено осим ако се једна трећина присутних Страна уговорница томе не супротстави. Пријем и учешће посматрача подлеже пословнику који је усвојила Конференција Страна.

Члан 24.

СЕКРЕТАРИЈАТ

1. Овим се оснива Секретаријат. Његове функције су следеће:

(а) Да организује и опслужује састанке Конференције Страна предвиђене у члану 23;

(б) Да извршава функције које су предвиђене било којим протоколом;

(ц) Да припрема извештаје о реализацији својих функција на основу ове конвенције и достави их Конференцији Страна;

(д) Да координира са другим релевантним међународним телима, и посебно да улази у оне административне и уговорне аранжмане који су потребни за ефикасно извршење њених функција;

(е) Да изврши све остале функције које му одреди Конференција Страна.

2. На свом првом редовном састанку, Конференција Страна ће одредити Секретаријат чији ће чланови бити из оних постојећих међународних организација које су изразиле вољу да спроводе функције Секретаријата у складу са овом конвенцијом.

Члан 25.

ПОМОЋНО ТЕЛО ЗА НАУЧНЕ, ТЕХНИЧКЕ И ТЕХНОЛОШКЕ САВЕТЕ

1. Помоћно тело за обезбеђивање научних, техничких и технолошких савета се овим оснива како би обезбедило Конференцији Страна, и како је одговарајуће, њеним другим помоћним телима правовремене савете везане за примену ове конвенције. Ово тело ће бити отворено за учешће свих Страна уговорница и биће мултидисциплинарно. У њему ће бити владини представници који су стручни за релевантне области. Ово тело ће редовно достављати извештаје Конференцији Страна о свим аспектима свог рада.

2. У складу са овлашћењем Конференције Страна, као и са смерницама које је Конференција утврдила, и на захтев Конференције, ово тело ће:

(а) Обезбедити научне и техничке оцене статуса биолошке разноврсности;

(б) Припремити научне и техничке оцене ефеката мера предузетих у складу са одредбама ове конвенције;

(ц) Идентификовати иновативне, ефикасне и најсавршене технологије и know-how у вези са очувањем и одрживим коришћењем биолошке разноврсности и пружити савете о начинима и путевима унапређења развоја и/или трансфера таквих технологија;

(д) Обезбеђивати савете о научним програмима и међународној сарадњи у области истраживања и развоја у вези са очувањем и одрживим коришћењем биолошке разноврсности; и

(е) Одговорити на научна, техничка, технолошка и методолошка питања која Конференција Страна и њена помоћна тела могу поставити овом телу.

3. Конференција Страна може даље разрађивати функције, пројектни задатак, организацију и деловање овог тела.

Члан 26.

ИЗВЕШТАЈ

Свака Страна уговорница ће, у периодима које ће одредити Конференција Страна, поднети Конференцији Страна извештаје о мерама које је предузела за примену одредби ове конвенције и њиховој делотворности у испуњавању циљева ове конвенције.

Члан 27.

РАЗРЕШЕЊЕ СПОРОВА

1. У случају спора између Страна уговорница око тумачења или примене ове конвенције, односне стране ће тражити решење путем преговора.

2. Уколико односне стране не могу да постигну споразум путем преговора, оне заједнички могу затражити добре услуге, или посредовање треће стране.

3. Приликом ратификовања, прихватања, одобравања или приступања овој Конвенцији, или у било које друго време после тога, држава или регионална економска интегративна организација може писмено обавестити Депозитара да ради спора који није разрешен у складу са ст. 1. и 2. овог члана, прихвата један или оба следећа начина разрешења спора као обавезан:

(а) Арбитражу у складу са поступком изложеним у Делу 1, Анекса ИИ;

(б) Подношење спора Међународном суду правде.

4. Уколико Стране уговорнице у спору, нису у складу са ставом 3. овог члана, прихватиле исти или било који други поступак, спор ће се разрешити измирењем у складу са Делом 2. Анекса ИИ, осим ако се стране другачије не договоре.

5. Одредбе овог члана ће се примењивати у погледу било ког протокола осим ако није другачије предвиђено у дотичном протоколу.

Члан 28.

УСВАЈАЊЕ ПРОТОКОЛА

1. Стране уговорнице ће сарађивати у формулацији и усвајању протокола на ову конвенцију.

2. Протоколи ће се усвајати на састанку Конференције Страна.

3. Текст било ког предложеног протокола ће Странама уговорницама доставити Секретаријат најмање 6 месеци пре таквог састанка.

Члан 29.

АМАНДМАН НА КОНВЕНЦИЈУ ИЛИ ПРОТОКОЛЕ

1. Амандмане на ову конвенцију може предложити било која Страна уговорница. Амандмане на Протокол може предложити било која Страна уговорница тог протокола.

2. Амандмани на ову Конвенцију ће бити усвојени на састанку Конференције страна. Амандмани на овај Протокол биће усвојени на састанку страна поводом Протокола који је у питању. Текст било ког предложеног амандмана на ову Конвенцију или на било који протокол, осим ако другачије није предвиђено таквим протоколом, Секретаријат ће доставити странама инструмент који је у питању, најмање 6 месеци пре састанка на коме је предложен за усвајање. Секретаријат ће такође поднети предложене амандмане потписницама ове конвенције ради информације.

3. Стране ће уложити сваки напор да постигну споразум о било ком предложеном амандману на ову конвенцију или било који протокол консенсусом. Ако се у погледу консенсуса исцрпу сви напори а не постигне се никакав споразум, прибећи ће се последњем средству и амандман ће бити усвојен двотрећинском већином гласова Страна које су присутне и гласају на састанку, и поднеће га Депозитар свим Странама на ратификацију, прихватање или одобрење.

4. О ратификацији, прихватању или одобрењу амандмана биће обавештен Депозитар у писменој форми. Амандмани усвојени у складу са ставом 3. овог члана, ступиће на снагу за Стране које су их прихватиле деведесетог дана по одлагању инструмента ратификације, прихватања или одобрења од стране најмање две трећине Страна уговорница ове конвенције или Страна односног протокола, осим ако није другачије предвиђено таквим протоколом. После тога, амандмани ће ступити на снагу за било коју другу страну деведесетог дана пошто та Страна одложи свој инструмент ратификације, прихватања или одобрења амандмана.

5. У смислу овог члана, "Стране које су присутне и гласају" значи Стране које су присутне и дају позитиван или негативан глас.

Члан 30.

УСВАЈАЊЕ И АМАНДМАН НА АНЕКСЕ

1. Анекси на ову конвенцију или на било који протокол представљаће саставни део ове конвенције или таквог протокола у зависности од случаја, и осим ако изричито није другачије предвиђено, позивање на ову конвенцију или њене протоколе представља у исто време позивање на било које анексе на Конвенцију или протоколе. Такви анекси ће бити ограничени на процедурална, научна, техничка и административна питања.

2. Осим ако другачије није назначено у било ком протоколу у погледу њених анекса, примењиваће се следећи поступак на предлагање, усвајање и ступање на снагу додатних анекса на ову конвенцију или анекса на било који протокол:

(а) Анекси на ову конвенцију или било који протокол биће предложени и усвојени у складу са поступком изложеним у члану 29;

(б) Свака Страна која није у могућности да одобри додатни анекс на ову Конвенцију или анекс на било који протокол чија је Страна, обавестиће сходно томе Депозитара у писменој форми, у року од једне године од дана подношења обавештења о усвајању Депозитара. Депозитар ће без одлагања обавестити све стране о сваком таквом примљеном обавештењу. Страна може у било које време повући претходну изјаву о неслагању и анекси ће после тога ступити на снагу за ту страну у складу са тачком (ц) овог става;

(ц) По истеку једне године од дана подношења обавештења Депозитару о усвајању, анекс ће ступити на снагу за све стране Конвенције или било ког односног протокола, које нису поднеле обавештење у складу са одредбама тачке (б) овог става.

3. Предлагање, усвајање и ступање на снагу амандмана на анексе ове конвенције или било ког протокола, подлеже истом поступку који важи за предлагање, усвајање и ступање на снагу анекса Конвенције или анекса било ког протокола.

4. Ако је додатни анекс или амандман на анекс везан за амандман на ову конвенцију или било који протокол, додатни анекс или амандман неће ступити на снагу до тог времена док амандман на ову конвенцију или протокол о коме је реч не ступи на снагу.

Члан 31.

ПРАВО НА ГЛАСАЊЕ

1. Осим како је предвиђено ставом 2. овог члана, свака Страна уговорница ове конвенције или било ког протокола имаће један глас.

2. Регионалне економске интегративне организације ће у питањима у оквиру своје надлежности користити право гласа са бројем

гласова који је једнак броју њихових држава чланица које су Стране уговорнице ове конвенције или односног протокола. Такве организације неће имати право гласа уколико њихове државе чланице користе своје право гласа, и обрнуто.

Члан 32.

ОДНОС ИЗМЕЂУ ОВЕ КОНВЕНЦИЈЕ И ЊЕНИХ ПРОТОКОЛА

1. Држава или регионална економска интегративна организација не може постати Страна протокола осим ако није, или у исто време не постане Страна уговорница ове конвенције.

2. Одлуке у оквиру било кога протокола донеће само Стране дотичног протокола. Свака Страна уговорница која није ратификовала, прихватила или одобрила протокол може учествовати као посматрач на било ком састанку Страна тог протокола.

Члан 33.

ПОТПИСИВАЊЕ

Ова конвенција ће бити отворена за потписивање у Рио де Жанеиру за све државе и било коју регионалну економску интегративну организацију од 5. јуна 1992. до 14. јуна 1992, и у централни Уједињених нација у Њујорку од 15. јуна 1992. до 4. јуна 1993.

Члан 34.

РАТИФИКАЦИЈА, ПРИХВАТАЊЕ ИЛИ ОДОБРЕЊЕ

1. Ова конвенција и било који протокол подлеже ратификацији, прихватању или одобрењу држава и регионалних економских интегративних организација. Инструменти ратификације, прихватања или одобрења биће одложени код Депозитара.

2. Свака организација поменута у ставу 1. овог члана, која постане Страна уговорница ове конвенције или било ког протокола, а да ни једна од њених држава чланица није Страна уговорница, биће везана свим обавезама у складу са Конвенцијом или Протоколом, у зависности од случаја. У случају таквих организација, чија је једна или више држава, чланица Страна уговорница ове конвенције или релевантног протокола, организација и њене државе чланице ће одлучивати о својим респективним одговорностима за спровођење својих обавеза у складу са Конвенцијом или протоколом у зависности од случаја. У таквим случајевима, организација и државе чланице неће моћи да користе право у складу са овом конвенцијом или релевантним протоколом истовремено.

3. У својим инструментима ратификације прихватања или одобрења, организације поменуте у ставу 1. овог члана, ће дати обавештење о обиму своје надлежности у погледу питања регулисаних овом конвенцијом или релевантним протоколом. Ове организације ће такође обавестити Депозитара о свакој релевантној модификацији у обиму своје надлежности.

Члан 35.

ПРИСТУПАЊЕ

1. Ова конвенција и било који протокол биће отворени за приступање држава и регионалних економских интегративних организација од дана када се Конвенција или дотични протокол затворе за потписивање. Инструменти приступања ће бити одложени код Депозитара.

2. У својим инструментима приступања, организације поменуте у ставу 1. овог члана, навешће обим своје надлежности у погледу питања регулисаних Конвенцијом или релевантним протоколом. Ове организације ће такође обавестити Депозитара о свакој релевантној модификацији у обиму своје надлежности.

3. Одредбе члана 34. став 2. примењиваће се на регионалне економске интегративне организације које приступају овој конвенцији, или било ком протоколу.

Члан 36.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ

1. Ова конвенција ће ступити на снагу деведесетог дана после дана одлагања тридесетог инструмента ратификације, прихватања, одобрења или приступања.

2. Било који протокол ће ступити на снагу деведесетог дана од дана одлагања броја инструмента ратификације, прихватања, одобрења или приступања, назначеног у том протоколу.

3. За сваку Страну уговорницу која ратификује, прихвати или одобри ову конвенцију или приступи овој конвенцији после одлагања тридесетог инструмента ратификације, прихватања, одобрења или приступања, она ће ступити на снагу деведесетог дана после дана одлагања такве Стране уговорнице њеног инструмента ратификације, прихватања, одобрења или приступања.

4. Било који протокол, осим ако није другачије предвиђено таквим протоколом, ступиће на снагу за Страну уговорницу која ратификује, прихвата или одобрава тај протокол или приступа том протоколу после његовог ступања на снагу у складу са ставом 2. овог члана, деведесетог дана после дана када та Страна уговорница одложи свој инструмент ратификације, прихватања, одобрења или приступања, или на дан када ова конвенција ступа на снагу за ту Страну уговорницу, у зависности који је од ова два датума каснији.

5. У смислу ст. 1. и 2. овог члана, сваки инструмент који одложи регионална економска интегративна организација неће се сматрати додатним инструментом уз оне које су одложиле државе чланице такве организације.

Члан 37.

РЕЗЕРВЕ

Не могу постојати никакве резерве на ову конвенцију.

Члан 38.

ПОВЛАЧЕЊА

1. У било које време после две године од дана када је ова конвенција ступила на снагу за Страну уговорницу, та Страна уговорница се може повући из Конвенције тако што ће упутити писмено обавештење Депозитару.

2. До сваког таквог повлачења може доћи по истеку једне године од дана када је Депозитар примио обавештење о томе или каснијег датума како може бити назначено у обавештењу о повлачењу.

3. За сваку Страну уговорницу која се повуче из ове конвенције сматраће се да се такође повукла из сваког протокола чија је Страна.

Члан 39.

ФИНАНСИЈСКИ ПРИВРЕМЕНИ АРАНЖМАНИ

Под условом да се у потпуности реструктурира у складу са захтевима члана 21, Светски фонд за животну средину (Global Environment Facility - GEF) Развојног програма Уједињених нација, Програм Уједињених нација за животну средину и Међународна банка за реконструкцију и развој, биће институционална структура назначена у члану 21. на привременој основи за период између ступања на снагу ове Конвенције и првог састанка Конференције Страна или док Конференција Страна не одлучи која ће институционална структура бити одређена у складу са чланом 21.

Члан 40.

ПРИВРЕМЕНИ АРАНЖМАНИ СЕКРЕТАРИЈАТА

Секретаријат кога треба да одреди Извршни директор Програма Уједињених нација за животну средину биће Секретаријат назначен у члану 24, став 2. на привременој основи за период између ступања на снагу ове конвенције и првог састанка Конференције Страна.

Члан 41.

ДЕПОЗИТАР

Генерални секретар Уједињених нација ће преузети функције Депозитара ове конвенције и свих протокола.

Члан 42.

АУТЕНТИЧНИ ТЕКСТОВИ

Оригинал ове конвенције, чији су арапски, кинески, енглески, француски, руски и шпански текстови подједнако аутентични биће одложен код Генералног секретара Уједињених нација.

У потврду чега су доле потписани, прописано овлашћени у ту сврху, потписали ову конвенцију.

Сачињено у Рио де Жанеиру петог дана јуна, хиљаду деветсто деведесет и друге.

Анекс I

ИДЕНТИФИКАЦИЈА И ПРАЋЕЊЕ

1. Екосистеми и станишта која садрже велику разноврсност, велики број ендемичних или угрожених врста, или очувану изворну природу; потребни миграторним врстама; од социјалне, економске, културне или научне важности; или, који су репрезентативни, јединствени или везани за кључне еволутивне или друге биолошке процесе.

2. Врсте и заједнице које су: угрожене; дивљи сродници припитомљених или гајених врста; од медицинске, пољопривредне или друге економске вредности; или социјалне, научне или културне важности; или важности за истраживања у функцији очувања и одрживог коришћења биолошке разноврсности као што су врсте индикатори; и

3. Описани геноми и гени од социјалног, научног или економског значаја.

Анекс II

Део 1

АРБИТРАЖА

Члан 1.

Страна-тражилац ће обавестити Секретаријат да стране преносе спор на арбитражу у складу са чланом 27. Ово обавештење ће навести предмет арбитраже и нарочито укључити чланове Конвенције или протокола, чије је тумачење или примена у питању. Ако се стране не сложе о предмету спора пре него што се одреди председник суда, арбитражни суд ће дефинисати предмет. Секретаријат ће упутити тако примљену информацију свим Странама-уговорницама ове конвенције или дотичног протокола.

Члан 2.

1. У споровима између две Стране, арбитражни суд ће се састојати од три члана. Свака Страна у спору ће одредити арбитрактора и два тако наименована арбитрактора ће на основу међусобне сагласности одредити трећег арбитрактора који ће бити Председник суда. Овај трећи арбитрактор неће бити држављанин једне од стране спора, нити ће његово или њено уобичајено место становања бити на територији једне од ових страна, нити ће бити запослен у било којој од њих, нити се бавио овим случајем у било ком другом својству.

2. У споровима између више од две Стране-уговорнице, стране са заједничким интересом ће наименовати једног арбитрактора заједно путем споразума.

3. Било које празно место ће бити попуњено на начин предвиђен за почетно наименовање.

Члан 3.

1. Ако се Председник арбитражног суда не одреди у року од два месеца од наименовања другог арбитрактора, Генерални секретар Уједињених нација ће, на захтев Стране, одредити Председника у року од наредног двомесечног периода.

2. Ако једна од страна у сукобу не наменује арбитрактора у року од два месеца од пријема захтева, друга Страна може информисати Генералног секретара који ће извршити наименовање у року од наредна два месеца.

Члан 4.

Арбитражни суд ће доносити своје одлуке у складу са одредбама ове Конвенције, било којим релевантним протоколима, и међународним правом.

Члан 5.

Арбитражни суд ће одредити сопствени Пословник, уколико се стране у сукобу не договоре другачије.

Члан 6.

Арбитражни суд може на захтев једне од страна препоручити изузетно важне привремене мере заштите.

Члан 7.

Стране у спору ће олакшати рад арбитражног суда, а нарочито ће, користећи сва средства која им стоје на располагању чинити следеће:

а) Обезбедити сву релевантну документацију, информације и олакшице; и

б) Омогућити му да, када је то потребно, позове сведоке или експерте и да саслуша њихове изјаве.

Члан 8.

Стране и арбитратори су под обавезом да штите поверљивост било које информације коју приме као поверљиву у току поступка Арбитражног суда.

Члан 9.

Осим ако Арбитражни суд не одреди другачије због посебних околности случаја, трошкове Суда ће сносити стране у спору подједнако. Суд ће водити евиденцију о свим трошковима и поднеће завршни рачун странама.

Члан 10.

Свака Страна-уговорница која има интерес правне природе за предмет спора на коју може утицати одлука у случају, може интервенисати у поступку уз сагласност Суда.

Члан 11.

Суд може да саслуша и одреди противзахтеве који директно проистичу из предмета спора.

Члан 12.

Одлуке како о поступку тако и о предмету Арбитражног суда доносиће се већином гласова њених чланова.

Члан 13.

Ако се једна од страна у спору не појави пред Арбитражним судом или не брани свој случај, друга Страна може захтевати од Суда да настави са поступком и да донесе одлуку. Изостанак Стране или недостатак одбране случаја Стране, неће представљати препреку за поступак. Пре доношења коначне одлуке, Арбитражни суд се мора уверити да је захтев добро заснован како чињенично, тако и правно.

Члан 14.

Суд ће донети своју коначну одлуку у року од пет месеци од дана када се у потпуности конституише, осим ако не нађе за неопходно да продужи временско ограничење за период који не треба да буде дужи од пет наредних месеци.

Члан 15.

Коначна одлука Арбитражног суда ће бити ограничена на предмет спора и навешће разлоге на којима је заснована. Садржаће имена чланова који су учествовали и датум коначне одлуке. Сваки члан Суда може приложити одвојено мишљење или мишљење неслагања уз коначну одлуку.

Члан 16.

Одлука је обавезујућа за стране у спору. Не постоји право жалбе, изузев уколико се стране у спору унапред нису договориле о апелационом поступку.

Члан 17.

Било која од Страна може, свако неслагање у вези с тумачењем или начином примене коначне одлуке, до којег може да дође између страна у спору, да поднесе Арбитражном суду који је одлуку донео, ради доношења коначне одлуке.

Део 2

ИЗМИРЕЊЕ

Члан 1.

Комисија за измирење ће се основати на захтев једне од страна спора. Комисија ће, осим ако се стране другачије не договоре, имати пет чланова, од којих ће два наименовати свака Страна и Председник кога су заједнички изабрали ови чланови.

Члан 2.

У спору више од две стране, оне стране које имају истоветне интересе именују заједно своје чланове комисије договорно. Када две или више страна имају различите интересе, или када постоји неслагање по питању да ли оне имају исти интерес, оне именују своје чланове одвојено.

Члан 3.

Уколико стране не изврше било које од именовања у року од два месеца од датума подношења захтева за образовање комисије за помирење, Генерални секретар Уједињених нација ће, уколико то од њега затражи она Страна која је поднела захтев, извршити та именовања у року од наредног периода од два месеца.

Члан 4.

Уколико Председник комисије за помирење није изабран у року од два месеца од дана када је именован последњи члан Комисије, Генерални секретар Уједињених нација ће, уколико то од њега затражи једна од страна, одредити Председника у року од наредна два месеца.

Члан 5.

Комисија за помирење доноси своје одлуке већином гласова својих чланова. Она ће, изузев уколико се стране у спору не договоре другачије, сама утврди сопствену процедуру. Она ће дати предлог за решење спора, који ће стране размотрити у добрим намерама.

Члан 6.

О неслагању у вези с тим да ли Комисија за помирење има надлежност одлучује Комисија.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном листу СРЈ - Међународни уговори".